

NEKROLÓG

Bár egészségi állapotának hirtelen rosszra fordulása egy ideje a mindennapokat beárnyékoló, fenyegető lehetőség volt, mindannyian megdöbbenéssel vettük a szomorú hírt, hogy dr. Vértes Marietta, az Élettani Intézet emeritus professzora, súlyos betegségének a megpróbáltatásait hosszasan, az utolsó napok nehézségei közepette is erős akarattal, méltósággal viselve, életének 82. évében elhunyt.

Dr. Vértes Marietta 1937. október 15-én született Budapesten. Az általános iskola után gimnáziumi tanulmányait már Pécssett folytatta, 1956-ban kitűnő eredménnyel érettségizett. Még ugyanebben az évben felvételt nyert a Pécsi Orvostudományi Egyetemre, ahol 1962-ben “summa cum laude” minősítéssel általános orvosi diplomát szerzett. Az Élettani Intézetben folytatott négy évnyi, eredményes tudományos diákköri munkája nyomán magától értetődő volt, hogy néhány hónappal később pályáját is itt kezdte. Az első év sikerei már előrevetítették szakmai karrierjének az intézethez kötődő, töretlen folytatását: 1963-ban egyetemi tanársegédi, 1973-ban egyetemi adjunktusi, 1975-ben egyetemi docensi kinevezést kapott, majd 1995-ben a köztársasági elnök egyetemi tanárrá nevezte ki.

Laboratóriumi szakorvosi, valamint fiziológusi képezéseit pályájának természetes velejáróiként tudhatta magáénak. 1975-ben az orvostudomány kandidátusa, 1989-ben az orvostudomány doktora fokozat megszerzése tanúskodott kutatói munkásságának eredményességéről. Magas színvonalú oktató munkájának elismerését is jelentette 1994-ben a habilitált doktori cím elnyerése.

A több, rövid – a Szovjetunióban, Hollandiában és Angliában töltött - szakmai tanulmányút tapasztalatai mellett tudományos érdeklődését alapvetően új irányba terelte az az egy év, amit 1968-tól az Imperial Cancer Research Fund londoni Hormon Biokémiai Intézetében töltött. Az angliai ösztöndíj során szerzett, itthon mindaddig elérhetetlen új ismereteket mind a reproduktív endokrinológiai kutatómunkájában, mind a hormonális szabályozó folyamatokban, illetve az endokrin megbetegedések hátterében fellelhető, molekuláris mechanizmusokkal foglalkozó, népszerű, választható kurzusaiban sikerrel hasznosította.

Az Élettani Intézetben betöltött funkciói (több évig intézeti tanulmányi felelős, majd intézetigazgató helyettes, Grastyán Endre professzor halálát követően pedig - 1988 és 1990 között - másfél évig az Élettani Intézet megbízott igazgatója, továbbá a Tanszéki Akadémiai Idegélettani Kutatócsoport megbízott vezetője) mellett számos fontos közösségi tisztséget is elnyert. Ezek sorában megemlítendő az ETT Országos Felsőoktatási Bizottsági tagság, a POTE TDK Bizottság alelnöki, majd elnöki tisztje, a POTE Tudományos Bizottságának titkári megbízatása. A legnagyobb elismerést a POTE Oktatási Bizottságának elnökeként, valamint ugyanezen időszakban (1996-1999) a POTE oktatási dékánhelyetteseként vívta ki magának.

Az elismerések sorában két miniszteri dicséretre, az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetésre, valamint az alma mater Pro Universitate Medicinae Quinqueecclesiensis emlékérem ezüst fokozatára volt a legbüszkébb.

Kitűnő oktató és eredményes kutatómunkája mellett az Élettani Intézet endokrin munkacsoportját évtizedeken át biztos kézzel irányító vezetőként is megállta a helyét. Szikár, magas termete, határozott megjelenése, bizalmat sugárzó tekintete széles körben elfogadottságot biztosított számára.

Kedves Marietta, utolsó útján kísérje tiszteletünk és megbecsülésünk!

Emlékét megőrizzük!

Prof. dr. Karádi Zoltán
intézetigazgató